

РЕШЕНИЕ

№ 238

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 20.09.2012г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на дванадесети септември през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к.н.а.х.д. №240 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В.О.К. *** против решение № 544 от 05.07.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 89 по описа на съда за 2012г..

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 4015/15.08.2011 г., на Началник група в сектор "Пътна полиция" (ПП) към ОД на МВР - Перник, издадено срещу В.О.К. за нарушения по: 1. по чл. 139, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), с определено налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. на основание чл. 179, ал. 3, т. 2 предл. 1 от ЗДвП и 2. по чл. 157, ал. 1 от ЗДвП без произнасяне относно налагане на административно наказание.

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е неправилно. Излагат се доводи, че пътния участък, по който се е движел водачът не е част от републиканската пътна мрежа, за осъществяване на движение по която да се изисква заплащане на винетна такса от една страна и от друга страна намира, че в АУАН и НП не е посочено място на извършване на нарушението. В съдебно заседание касационният жалбоподател изпраща представител, който излага съображения за отмяна на съдебния акт.

Ответникът по жалбата редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Антова дава заключение, че жалбата е неоснователна, и че решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, след

преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира, че касационната жалба е основателна.

При извършваната служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът констатира наличие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, ограничило правото на защита на лицето, посочено за нарушител, поради препятстване на същото да разбере какво точно нарушение му се вменява, което безспорно е било основание за отмяна на процесното наказателно постановление само на процесуално основание, без спорът да бъде разглеждан в неговото същество, независимо че за пълнота може да се отбележи, че и в съществото си спорът не е решен посредством събиране на относимите за спора доказателства. Доводите са следните:

Атакуваното наказателно постановление, издадено срещу касационния жалбоподател съдържа в обстоятелствената си част следното описание: „на 23.07.2012 г. на път 2 клас, №63, км. 5 К. - водач на МПС – товарен... управлява... МПС по пътищата от републиканската пътна мрежа, без да има заплатена винетна такса по реда на чл. 10, ал. 2 от ЗП”, като с това си поведение водачът е нарушил разпоредбата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП. Въз основа на така констатираното нарушение е постановено К. да бъде административно наказан на основание чл. 179, ал. 3, т. 2, предл. 1 от ЗДвП. Съгласно така вписаната последно цитирана *санкционна* норма „водач, който управлява пътно превозно средство по републиканските пътища, за което не е заплатена винетна такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП или на превозното средство е залепен винетен стикер с графично оформление, което е различно от одобреното, се наказва с глоба, както следва: т. 2 при управление на ППС, предназначено за превоз на пътници с повече от 8 места за сядане без мястото на водача – 1500 лв.” Посочената за нарушена законова разпоредба касационния състав намира за неотнормна и несъответна на обстоятелствената част на НП, а основанията за налагане на административно наказание – освен неprecizно вписано, е несъответно на описаното в обстоятелствената част превозно средство, с което нарушението е извършено.

Нормата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП съдържа препратка по отношение реда за заплащане на винетна такса - към ЗП и неговия чл. 10, ал. 1, т. 1, регламентиращ, че за преминаване по републиканските пътища, министерският съвет може да въвежда само една такса, в случая по т. 1 – винетна. В процесното НП административнонаказващия орган е подменил съдържанието на препратката на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП, като е посочил за приложим реда на чл. 10, ал. 2 от ЗП, който е неотнормен към процесното нарушение и към датата на извършване и установяване на нарушението регламентира не реда за плащане на винетни такси, а забраната за дискриминация по отношение на международния трафик и за нарушаване на конкуренцията между отделните превозвачи в резултат на въвеждането на различни такси. Неплащането на винетната такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП, е установеното изпълнително деяние и в санкционната норма на чл. 179, ал. 3, предл. първо, т. 2, предл. 1 от ЗДвП. Така с посочването на нормата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП едновременно с нормата на чл. 10, ал. 2 от ЗП, към която първата норма не препраща и не е в логическа връзка, нарушителят е санкциониран за нарушение на несъществуваща към момента на извършване на нарушението разпоредба на ЗДвП, с което е допусната неяснота относно деянието, прието за осъществено от В.К.. С това последният е препятстван да организира адекватна защитата си в производството по налагане на административно наказание.

Само за пълнота на решението ще се отбележи, че посочената в НП санкционна норма, основание за налагане на определено по вид и размер административно наказание, съдържа описани няколко вида ППС в отделни предложения, като посоченото от административнонаказващия орган предл. 1 се отнася до ППС предназначено за превоз на пътници с повече от 8 места за сядане без мястото на водача и не е относимо към ППС, което нарушителят е управлявал, а именно такава за

превоз на товари с 2 и повече оси, което съгласно „ТАРИФА за таксите, които се събират от Агенция "Пътна инфраструктура" е ППС от категория-2 по смисъла на тарифата, издадена на основание чл. 10, ал. 6, предл. 1 от ЗП. Независимо, че санкцията и за двете категории ППС е еднаква по вид и размер, предвид строгата формалност на административнонаказателното производство, подобни неточности, с оглед гарантиране правото на защита на нарушителите, не следва да се допускат.

Предвид всичко гореизложено неправилни са изводите на решаващия състав на първата съдебна инстанция, че при започването и провеждането на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Описаните несъответствия между сочените като нарушени правни норми в мотивната и диспозитивната част на НП създават неяснота за самото нарушение и лишават санкционираното лице от ефективна защита, което е негово основно право в процеса. Това на свой ред опорочава и цялата административнонаказателна процедура по ангажирането на отговорността на касатора и самостоятелно обуславя незаконосъобразност на наказателното постановление. Районният съд е следвало е да констатира описаните съществени процесуални нарушения и да отмени издаденото от началник група към сектор „ПП” на ОД на МВР - Перник наказателно постановление като незаконосъобразно. Като не го е извършил, съдът е приложил неправилно закона, което покрива хипотезата на чл. 348, ал. 2, предл. първо от НПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, поради което решението ще бъде отменено, както следва да се отмени като незаконосъобразно и издаденото наказателно постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. последно от ЗАНН Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 544 от 05.07.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 89 по описа на съда за 2012г., като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 4015/15.08.2011 г. на Началник група в сектор "Пътна полиция" (ПП) към ОД на МВР - Перник, издадено срещу В.О.К. за нарушение по чл. 139, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), с което е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв. на основание чл. 179, ал. 3, т. 2, предл. 1 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.